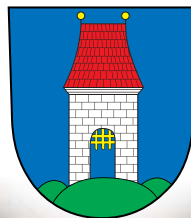

Dřevohostický zpravodaj

Slavnostní žehnání zvonů Maria a sv. Havel 14. srpna 2021

3/2021

*Někteří lidé mají plno řečí o tom,
jakou planetu tu zanecháváme pro naše děti,
ale absolutně je nezajímá,
jaké děti tu zanechávají pro naši planetu.*

Milan Lasica

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Městys Dřevohostice, IČ 00301213

Adresa redakce: Úřad městysu Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice,
příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz

Řídí redakční rada
ve složení:

Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz;
Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz;
Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz;
Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková

Ev. č. u MKČR: E 12657

Periodicita: Čtvrtletně

Náklad: 400 ks

Cena: 15 Kč

Místo, datum
a číslo vydání: Dřevohostice, říjen 2021, číslo 3/2021

Grafická úprava a tisk: Miloslav Flašar

Uzávěrka příštího čísla: 31. 12. 2021

Úvodník

Politický život v naší zemi nám asi moc radosti nedělá. Mezi politikou a veřejností se vždycky v době voleb prohlubuje příkop, ovšem postupem doby se to změní, většinou úplně zacelí a tak snad i po těchto volbách letošních zůstane max. bolísta a ne žádný šrám. Nejsem politolog, ale když bychom šli ke kořenům parlamentních voleb, asi zjistíme, že mladí kluci z Milionu Chvílek dali věci do pohybu, vytáhli na náměstí statisíce lidí a vysvětlili jim, že to bez nich nepůjde. Myslím, že hlavně jejich přičiněním se houpačka převážila směrem na západ. Někteří se na ně dívali jako na cizí, kteří umí jen burcovat a štvát, ale ať tak či jinak, obrovský nárůst počtu voličů není náhoda, zřejmě to byla i jejich zásluha a to bylo asi rozhodující. Zdá se, že ani se tak nehlasovalo o vládě, jako spíš o směřování České republiky. Jisté je, že vystoupila z holdingu a stala se opět nezávislou. Vyšší platy, nižší daně, pivo zdarma a fotbal každý den to ale určitě nebude. Stačil fous a dnes mohli staronoví ministři procházet JIPkou okolo prezidentovy postele, ten by jim předával jmenovací dekrety, na krk sázel medaile a vyznamenání, střílelo by se šáňo, trochu by si zahrál Michal David, občas by se odpálila petarda... A když by nám ještě někdo pár penízků půjčil, zase bychom trochu rozdali. Na radost i nějakou skepsi je čas, řešit by se mělo zadlužování státu i zdražování a hlavně odkopat počáteční nedůvěru a všechen sníh na běžkách, kterým se teď bude koalice lepit k zemi. Ať má šanci dokázat, že předvolební sliby nebyly prázdné. A my si jen bohužel musíme uvědomit, že pravda nikdy nezvítězí, protože každý má tu svou...

Petr Dostál

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 8. a 9. října 2021

V Dřevohosticích využilo svého volebního práva 749 voličů z 1220, tj. volební účast 61,39 %. Odevzdaných platných hlasů bylo 748 a voliči je rozdělili takto:

Strana	platné hlasy	
	celkem	%
ANO	250	33,42
SPOLU	177	23,66
SPD	119	15,90
Piráti + STAN	71	9,49
ČSSD	31	4,14
PŘÍSAHA	28	3,74
KSČM	23	3,07
TSS	19	2,54
Moravané	10	1,33
Volný blok	10	1,33
APB	3	0,40
Nevolte Urza.cz	3	0,40
Zelení	2	0,26
Otče	1	0,13
Švýcarská demokracie	1	0,13

AK

O dřevohostických zvonech

První dřevohostický zvon, o němž se dochovala zmínka, byl malý umíráček vy-
zdvížený z trosek dnes již zaniklého kostela na Náměstí. Zvon Barbora zavěsili do
zvonice roku 1709. O dvaadvacet let později, roku 1721, se majestátně rozezněla přes
sedm set kilogramů těžká Maria pořízená nákladem farníků. Čtveřici zvonů, pro něž
byla mohutná dubová stolice dřevohostické zvonice konstruována, doplnily třista-
osmdesátikilogramový Josef a téměř dvoustakilový Michal, oba pořízené Františkou,
hraběnkou Serényi. Společně zvony zněly až do roku 1917, kdy tři z nich kromě nej-
větší Marie padly za oběť válečné rekvizici.

Dřevohostickou zvonici nechali roku 1925 osadit farníci zvony novými a k osiřelé
Marii přibýly dva střední zvony. První, stejného jména jako jeho zabavený předchůd-
ce, byl čtyřtřicetakilový Josef a druhým Havel s třemi sty dvaceti kilogramy. Ani
další světový válečný konflikt nepřinesl zvonům pokoj. Zabaveny byly všechny tři vel-

ké, z nichž válku přečkal jen největší a nejcennější, historická Maria. Objeven byl ve skladišti u Vídně a vrátil se ještě v létě roku 1945 zpět do zvonice, nicméně v roce 1948 zvon pukl. Prasklina byla sice svařena, ovšem o čtvrtstoletí později zvon přes výstrahu, že na něj má být zvoněno jen ručně, opatřili elektrickým pohonem. Nešetrné zacházení trhlínu nenapravitelně obnovilo, jak zjistil pan František Kužel v roce 2010. Poškození zakalilo čistotu tónu. Dřevohostičtí zastupitelé proto na návrh arcidiecézního kampanologa pana Františka Johna v září 2020 rozhodli pořídit zvon nový.

Na pořízení nového zvonu byla vyspána veřejná sbírka, která od listopadu 2020 narůstala hojnými příspěvky obcí, církve, organizací, spolků a hlavně stovek jednotlivých dárců tak, že v únoru 2021 se rada městyse společně s farní radou usnesly zadat do výroby rovnou zvony dva. Na konci dubna částka na transparentním sbírkovém účtu překročila tři čtvrtě milionu korun.

Výroba nových zvonů byla svěřena proslulé zvonařské dílně paní Leticie Vránové-Dytrychové z Brodku u Přerova. 9. června 2021 byl odlit 640 kg těžký zvon, nazvaný po své předchůdkyni Maria. Druhý zvon, sv. Havel, byl odlit 29. června 2021, váží 350 kg. 19. července 2021 jsme zvony přivítali v naší obci, 14. srpna 2021 byly požehnány arcibiskupem Janem Graubnerem a zavěšeny do zvonice.

NK + RR

Slavnostní žehnání zvonů 14. srpna 2021

Byla to historická chvíle, která se natrvalo zapíše do dějin našeho městečka. Olomoucký arcibiskup Jan Graubner v sobotu 14. srpna požehnal dvěma novým zvonům Maria a sv. Havel, které byly pak v podvečer vyzdvíženy na zvonici a hned se hlasitě rozezněly. „Žehnání zvonů je radostná událost“, řekl arcibiskup, „protože je to krásný výsledek lidské snahy a také nový nástroj božího oslovování. Když zvoní zvon, je to, jako když se ozývá svědomí v srdci člověka. Zve nejen k modlitbě, ale také k tomu, aby člověk správně směřoval svůj život“. Mons. Jan Graubner sloužil ve farní zahradě mši svatou a v jejím průběhu popřál lidem, ať zvony slyší a ať jim rozumí. Věřme, že zvony, které byly vytvořeny a naladěny v krásném akordu tóniny $gis1$ a $h1$ nám budou po dlouhé roky vždy oznamovat jen ty příjemné okamžiky. A průběh celého odpoledne strávený ve společnosti snad více než osmi set účastníků musel každého doslova hladit po duši. Přes úmorné vedro kráčeli na čele průvodu ministranti, následováni bohoslovcem nesoucím kříž, vlajkonoši hasičů a sokolů svírali uprostřed nesenou vlajku obecní, představitelé radní, představitelé obce a bohoslovci s arcibiskupem olomouckým Janem Graubnerem, naším současným farářem otcem Zdenkem Mlčochem a bývalým farářem otcem Arturem Gorkou. Tomu byl věnován potlesk ve stoje. Nejen jako poděkování za to, že nás všechny přijel navštívit, ale jako ocenění jeho celého působení u nás v městečku.

Pod slavnostně vyzdobeným pódiem byly umístěny zvony. 300 let starý, pro nás ohromně hodnotný zvon Maria, který přečkal obě světové války, jakoby už ustupoval do pozadí a dával vyniknout zvonům novým. Zvonu Panny Marie Svatohostýnské,

ozdobenému reliéfem Matky Boží a zvonu sv. Havel, dekorovanému obrazem poustevníka, kterému je zasvěcen i místní kostel. Oba nové zvony se narodily v červnu, ve vyhlášené dílně zvonařky Leticie Vránové-Dytrychové, a to i za účasti otce Zdeňka, několika členů farního společenství a některých našich zastupitelů. Když se tehdy dřevěným korytem valila rozžhavená bronzová hmota do formy v lící jámě, připadalo nám to jako tajemný rituál. Ale ohromná práce se podařila, žhavá hmota byla vysokým umem zkrocena a přetvořena do nejkrásnějšího hudebního nástroje. A když zvony pak arcibiskup žehnal a kropil svćenou vodou, síla toho okamžiku byla až neskutečná. Asi každý si uvědomoval, že toto je opravdu odkaz, zanechávaný generacím příštím. Není vhodné vnímat všechny tyto kroky, které vedly až k zavěšení zvonů do posledního patra zvonice, jako samozřejmost. Je slušné znovu poděkovat těm, kteří nás dovedli až k těmto povznášejícím pocitům. Všem občanům, kteří přispěli do veřejné finanční sbírky na odlití obou zvonů. Ať už přispěli částkou desetitisícovou nebo jen malým dílem. Všem patří upřímný dík. Chtěl bych vyzvednout zásluhu otce Zdeňka, který byl motorem tohoto díla. Chtěl bych poděkovat našim zastupitelům, kteří odsouhlasili uvolnění hodně vysoké finanční částky ve prospěch věci, farnímu společenství, které se rovněž podílelo finančně velmi silně,

členové farnosti navíc věnovali hodně svého času a energie přípravě celé akce. Díky si zaslouží spolky, zastupitelstva vedlejších obcí, z organizací bych rád uvedl alespoň fy. Signalbau Prerov a fy. Melkov. Děkuje místopředsedkyni senátu RNDr. Jitce Seitlové za milá slova, která zazněla na závěr programu, stejně tak předsedovi KDU-ČSL Marianu Jurečkovi a jeho hudební skupině Porta Benefica, vystoupili bez nároku na honorář. Děk patří okolním starostům a všem hostům, kteří přijali naše pozvání, muzikantům Moravské Veselky, filharmonikům ze Zlína i domácímu orchestru Fr. Tkadlčíka. V neposlední řadě díky pracovní skupině obce a hlavně jejímu vedoucímu Jiřímu Kasperlíkovi.

Generacím příštím tedy zůstane po nás tento odkaz přívětivý a milý. Určovat bude rytmus celé naší obce po mnoho příštích let. Ať tedy vždy oba nové zvony znějí všem dřevohostickým NA POČEST!

Petr Dostál

Dřevohostické hody

Po roční odmlce kvůli covidové pandemii jsme se k hodům vrátili až letos. Novodobá historie pořádání této slavnosti v Dřevohosticích začala až v roce 2019, ale společným úsilím vedení farnosti a městečka a spolupráce kulturní komise se nám to opět povedlo a věřím, že jsme tradici pořádání oslavy hodů pevně zakotvili nejen do kulturního kalendáře městečka, ale hlavně do srdcí všech občanů, bez kterých by to nešlo.

Jen pro připomínku v Čechách posvícení a na Moravě hody – znamenají hlavně zábavu, hudbu, tanec, veselí a v neposlední řadě také dobré jídlo a pití. Hody jsou vzpomínková slavnost na posvěcení kostela – konají se vždy v době svátku světce, jemuž je kostel zasvěcen, v Dřevohosticích tedy na svátek svatého Havla 16. října. Současně se v tuto dobu oslavuje dobrá úroda. Po předloňském úspěchu slavnosti našich hodů jsme se rozhodli, že oslavy rozšíříme o hodovou zábavu – hody mají být i o tanci a zpěvu, proto se v sobotu 16. října 2021 večer v tanečním sále zámku rozezněla kapela Galaxy a všichni zúčastnění si mohli zatančit, zazpívat, dát si něco dobrého k jídlu a k pití a radovat se tak, jak to na správných hodech má být.

Slavnostní mše svatá v kostele svatého Havla začala v neděli 17. října 2021 až o půl jedenácté, takže i ti, kteří na zábavě vydrželi až do konce, mohli v pohodě zasednout do lavic a vyslechnout celou mši. Mši vedl kolega našeho otce Zdeňka – otec Pavel, kněz z Valašských Klobouků. Ve svém kázání kladl důraz hlavně na to, ať každý z nás má

v srdci místo pro lásku, lásku k Bohu, lásku k bližnímu a prostor pro pomoc druhým, ať tam není jen naše ego. Po slavnostní mši bylo před kostelem nachystáno pro všechny farníky malé občerstvení a prostor pro přátelské setkání a popovídání si. A zastavení v této uspěchané době.

Stejně jako předloni, světová oslava hodů začala v zámecké zahradě našeho zámku odpoledne o půl třetí slavnostním projevem pana starosty Petra Dostála a následoval kulturní program. Divadelní představení o Bílé paní si přichystaly děti ze základní školy a poté jsme s deváťáky zavzpomínali, jaké to bylo na spartakiádě. Dětičky z mateřské školy se bohužel pro koronavirovou karanténu zúčastnit nemohly, ale určitě si to vynahradí příště. Následovalo krásné pěvecké vystoupení našeho známého pánského pěveckého souboru Fčelka a zajímavé taneční kreace holešovské taneční školy Jany Lochmanové. A protože hody jsou i o radosti a veselí, vystoupil na zámeckém pódiu známý komik a bavič Petr Martinák. Určitě jsme si všichni díky němu upřímným smíchem prodloužili život. V pět hodin nás čekal opravdu krásný kulturní zážitek v podobě cimbálové muziky Harařica z Uherského Hradiště. Ukázali nám, že na cimbál se dá hrát všechno – lidové písně,

moderní balady, pohádkové melodie i africké tóny. Koncert těchto muzikantů byl krásným zakončením našich hodových slavností.

Po celou dobu byly v zámecké zahradě kolotoče a střelnice, cukrová vata, spousta sladkostí a dobrého jídla a spousta her pro děti, aby atmosféra oslavy byla úplná, aby si všichni přišli na své, i ti nejmenší. A tak to má být. Hody mají být spojením církevního i světského pojetí oslav. Mají být dnem, kdy se schází celá rodina, dnem, kdy se zastaví čas a zapomene se na všední starosti a práci, dnem, kdy se radujeme, že vedle sebe máme své nejbližší, své rodiče, děti, vnoučata. Jen pokud budeme udržovat tradice, vracet se k naší křesťanské podstatě a budeme to učit naše děti, nehrozí naší kulturu žádné cizí vlivy. Proto věřím, že se za rok v zámecké zahradě zase všichni setkáme s celými rodinami, na chvíli se zastavíme, zapomeneme na starosti a budeme se veselit a radovat ze života.

Michaela Roubalíková

Léto v podzámčí... Od pekaře k tesaři

Stejně jako vloni jsme se i o letošních prázdninách s celým kratochvilným spolkem přestěhovali na dva prázdninové měsíce na zámek. Rodiny už si celkem zvykly, že máma v létě není moc doma. Tohle by celkem ještě prošlo, nicméně na pováženou už je to, že se z trouby neline vůně v sobotu či neděli a sváteč-

ní stůl neoplývá plným talířem koláčů. V létě se totiž peče ve středu, a ještě ke všemu pro domácí nezbyvá kromě hromady špinavého nádobí a unavené matky zhora nic, ani odrobinka! Všechno se odveze na zámek do kavárny ... a teď mě napadá, že tam kromě hromady špinavého nádobí, unavené matky nezůstává vlastně většinou taky nic, ani odrobinka. Ale přeci proto to děláme. A k věci. My, co neumíme péct, se musíme taky nějak zabavit, tak si vymyslíme program a přizvem k tomu děcka, to by šlo. Letos jsme se nebrouzdali časem jako vloni, ale vzali jsme si do parády všemožná řemesla. A to stylem nám vlastním, takže cílem je zabavit děcka, unavit děcka, zašpinit děcka. Nu, podařilo se.

Prvním úkolem bylo postavit vesnici, abychom měli řemesla kde provozovat. A tak se tovaryšstvo chytilo nářadí, hřebíky jen svištěly a za chvíli byla na světě vesnice jako malovaná. S dřevěným plotem, s políčkem i návsí se studnou. Byla to fuška, ale máme kde bydlet. A pak už začíná běžný život, je potřeba pokosit trávu, usušit seno a přitom se občas něco poplete. I my jsme popletli – něco z pedigu, něco z proutí a dokonce jsme pletli i na hrabích. A že při takové práci vyhládne! Ale copak jsme králíci, furt dokola to zelený? Už mi to fakt nechutná, co by to tak chtělo? No přeci pec. Stačí pomyslet a přání vyslyšeno, dva šikovní pekaři i s panímámou pekařovou se k řemeslu postavili tak, jako by v životě nic jiného nedělali. To vám byl úplný koncert. Zkuste dát někdy děckám doma na večeři placku z mouky a vody, na zámku jim to tak chutnalo, určitě se tím zavděčíte i na rodinné večeři, jen to zkuste. A že pečení holubi do huby nelítají? U nás je možné všechno, a nejen holubi, dokonce kokina z nebe lítají. To musí být nějaká kouzla a čáry. Inu, najedli jsme se, je třeba se znovu dát do práce. Takový kameník to taky nemá jednoduché, seká a tesá, ruce brní, všu-

de samý prach, to chce spláchnout pivem. Ale do čeho bychom ho tak natočili? To bude muset přiběhnout hrnčír a pěkný korbílek vytočit. No vzniklo nám hrnčírům le-dacos, jen korbílek, pamatují-li si správně, ani jeden. Ale to nevadí, měli jsme misky, brouky, zvonky, Frištenského, no prostě od výmyslu světa všechno. A jedeme dál. Do čeho tak dáme byliny připravené na zimu? Do pytlíčku? Vyhrňme si rukávy a pojďme na to. Musíme je pěkně nabarvit, abychom je rozeznali. A tak vznikl místní modrotisk. A plný zámek indigových dětí...teda aspoň ruce měly indigové. A budu věřit, že už nejsou šmoulové, ale zase pěkně spořádané děti. A co na závěr? No jaké jiné veselí na vesnici než správná pouť. Pravda, že nás málem spláchnla voda, ale počasí se v posledních minutách umoudřilo, nebe se otevřelo a sluníčko na nás vykouklo, aby všechno ofouklo a pohladilo svými loučemi.

A než jsme se nadáli, je tady zase konec prázdnin, končí hrátky a začínají povinnosti. Ale to tak nějak k životu patří. A k pocitům, že jsme někomu snad udělali pár hezkých prázdninových dní, vykouzlili občas úsměv na tváři, že se tovaryši snad něčemu přiučili, se přidává vděk. Vděk za to, jak krásné věci může člověk prožívat, za to, jak krásné lidi můžeme potkávat i za to, že děti jsou prostě úžasné a život přesně takový, jak má být. Pokud je tedy náš vnitřní zrak nastavený tak, aby to všechno viděl. Snad v tovaryšstvu zůstane uloženo, že hrát si můžeme v podstatě pořád, ať jsme malí nebo velcí.

Ať je tady Petr nebo Pavel, Cyril nebo Marie, děcka jsou pořád stejná, mají pořád chuť objevovat, zkoušet a my dospělí bychom měli do dětských duší nahlížet co nejčastěji, protože to ony nám zrcadlí, jakými jsme možná byli a možná občas zase chtěli být, byť s námi život točí všelijak.

S obrovským díkem za všechny, kteří se podíleli a přiložili ruku k dílu. Ač se to možná nezdá, je to intenzivní dvouměsíční práce, je to spousta vlastního volného času, ne-li všechn, ale děláme to moc rádi.

Věra Obkráčilová

Špacír pod hvězdami

V rámci projektu BE ACTIVE NIGHT SOKOL SPOLU V POHYBU jsme se vydali v sobotu 25. 9. špacírovat pod hvězdami kolem Dřevohostic. Právě výzva noční akce se nám zalíbila natolik, že jsme se rozhodli se tohoto projektu účastnit. Zdá se, že zvolený projekt jsme vyhodnotili správně, protože se zalíbil i bezmála stovce účastníků, kteří se postavili na start. Tak hojnou účast jsme opravdu nečekali.

Cílem bylo překonání co největší vzdálenosti libovolnou formou. Připraveny byly dvě trasy, jedna kratší 3 km a delší 6,6 km lesem. Pro děti jako malý bonus světluková stezka v lese. Soupeřem jsi byl pouze sám sobě, protože špacír nebyl závod, jen jedna z takových menších výzev. Malé večerní dobrodružství, romantika s čelovkou, trošku sport, možná trošku sranda, záleží na každém, jak výzvu pojal. Jsme rádi, že jste noční výzvu přijali, protože tady nešlo o to, podat maximální výkon, nejtěžší bylo rozhodnutí zvednout se večer z gauče. Takže malé vítězství sám nad sebou. A díky vám jsme tento večer nachodili krásných 602 km.

Možná byla malou motivací i vidina slíbeného svařáku a očouzeného špekáčku. Věříme, že si všichni nebojsové špacír užili a možná nám tímto vznikla i nová tradice. Za mě klidně ano, moc pěkná akce.

Věra Obkráčilová

Zábavné odpoledne pro celou rodinu

„Přijď v kostýmu a staň se superhrdinou!“ – tak znělo heslo letošního zábavného odpoledne pro celou rodinu, které letos již sedmým rokem připravily nejen maminky z Centra pro volný čas Dřeváček. Letos se celé odpoledne neslo v duchu superhrdinů – Avengers.

Všichni, co jsme se podíleli na přípravách, jsme nervózně očekávali, zda letošní sobota 4. září bude slunečná a teplá, a samozřejmě, jestli nám covidová situace ne-

překazí chystanou zábavu. Už od rána bylo jasné, že sluníčko nás bude hřát. Poslední přípravy byly hotovy a po obědě mohla zábava začít. Letos bylo připraveno 12 zastávek a na každé z nich čekal na děti jeden z Avengerů. Děti si u nich mohly porovnat své dovednosti a sílu, a s každým z nich si vyzkoušet, že není jednoduché zachraňovat svět.

Spiderman rozhodil svou pavoučí síť hned v předzámčí dřevohostického zámku

a všechny děti pozval k sobě domů. S ním se na zámku uvelebil i Hulk. Thorovi s jeho magickým kladivem se zalíbilo hned vedle tenisových kurtů, s Hawkeyem si děti mohly v jabloňovém sadu zastřílet z luku nebo z kuše. Samozřejmě nechyběl ani Captain Amerika, a na nejmenší čekali hrdinové z Tlapkové patroly.

Na novém víceúčelovém hřišti na děti čekaly nejen odměny, ale hlavně skákací hrad a bojové koule, pro dospělé pak grilované makrely nebo sladké palačinky a v neposlední řadě i vychlazené točené pivo u Aranky.

Chtěla bych poděkovat každému, kdo přidal ruku k dílu a pomohl nám bavit nejen děti, ale i jejich doprovod.

Ani příští rok vás nezklame a už nyní vám můžu říct, že se máte děti opravdu na co těšit. Tak zase za rok na vás budeme čekat!!!

Lenka Jantula a Mirka Buchtová

Dřevohostická drakiáda podruhé

Sobota 2. 10., den, kdy dostali draci povolení létat. To proto, že jsme objednali počasí, aby jim to šlo snadněji. S partou pionýrů jsme se rozhodli, že je na čase konečně si to venku užít a troška adrenalinu nezaškodí. Poctivě jsme označili trasu do dračí zóny, která byla právě na poli směrem na Šibence. Pro všechny účastníky drakiády bylo připraveno drobné občerstvení a pro starší 18 let nesměl chybět svařáček. Nejprve proběhla registrace, kde si účastníci mohli vybrat, zda se svým

drakem vstoupí do kategorie nejmenšího draka nebo největšího draka, nebo se prostě jen tak zúčastní. Následně už všichni účastníci začali předvádět, co se svými draky umí, vše probíhalo pod podrobným dohledem odborné poroty, která měla dohlížet na vzdušný prostor. Výsledek? Jeden drak zamotaný v drátech vysokého napětí a 1 drak v zahradě místní obyvatelky (majitel si jej brzy našel), pár draků ztratilo podpěrné tyčky a některým se i zamotal ocas, ale v jednu chvíli se zástupcům v odborné porotě podařilo napočítat ve vzdušném prostoru více než 35 draků.

Celkově se přišlo zaregistrovat 63 účastníků, kteří s sebou vždy měli i doprovod. V soutěži o nejmenšího draka, tzv. mládátka, získali první místa sourozenci Vavrysovi – sice nelítali vysoko, ale to proto, že menší dráčci se vždy musí držet při zemi. A v soutěži o největšího draka suverénně vyhrála 1. místo Elianka. Výherci si odnesli krásné ceny a všichni účastníci vždy nějakou sladkost a pitíčko. Nakonec si každý napsal své přáníčko, které přivázal na balónek napuštěný heliem, a společně jsme je všichni vypustili vstříc novému dobrodružství a snad se alespoň někomu přání vyplní tak jako Tobíkovi na 1. ročníku drakiády. Jen nevím, jestli zrovna balónek s heliem dokáže donést nového sourozence nebo Ferrari, ale třeba zrovna takové přání vyplní třeba rodiče.

Rada od organizátorů zní: slunečné a větrné počasí drakům prospívá, proto pokud tomu počasí ještě přeje, můžete trénovat na příští rok, protože už teď se na vás těšíme.

Hanička Čížková, vedoucí PS Dřevohostice

Z činnosti klubu seniorů

Návštěva Kroměříže

Po dvou červencových svátcích 7. 7. jsme si naplánovali výlet do Kroměříže. První prohlídku zámku, pak komentovanou projíždku zámeckou zahradou a také městem Kroměříž. Překvapilo nás, že zámek je uzavřen. Po svátcích si udělali ve středu pondělí, kdy bývají zámky zavřené. Prohlídku jsme měli na tento den objednanou, ale změnu nám neoznámili. Nás ale hned tak něco nezaskočí. Na náměstí jsme navštívili Zrcadlové bludiště. Zažili jsme veselé

niorů z blízkého okolí a bohatého občerstvení. Naše družstvo utvořené paní Jarmilou Svobodovou a paní Zdenou Nucovou získalo 1. místo. Bylo to hezky prožité letní odpoledne.

bloudění a také hezké pohledy v zrcadlech. Komentovaná projížďka zámeckou zahradou byla hezkým zážitkem. Také městem byla velmi poučná. Měli jsme štěstí na průvodce, kteří byli velmi milí a ochotní. Ukončením výletu byla zastávka v Dobroticích na výborné zmrzlíně.

Turnaj v petangue

V sobotu 17. 7. 2021 klub seniorů z Hradčan uspořádal další turnaj dvojic v petangue. Přijali jsme jejich pozvání a utvořili 3 družstva. Turnaj probíhal na výletišti v Hradčanech v přátelské atmosféře za účasti se-

Luhačovice

19. 8. 2021 jsme se rozhodli navštívit lázně Luhačovice. Vyjeli jsme v zapůjčeném hasičském autě s panem Kasperlíkem a za krásného počasí. Rádost ráno vystřídal velký smutek. Dostali jsme zprávu o úmrtí naší členky paní Foukalové. Po cestě jsme navštívili poutní místo Provodov, které je 10 km od Zlína ve směru na Luhačovice. Prohlédli jsme si poutní místo a kostel. Dále jsme pokračovali do Luhačovic, největších moravských lázní. Pohádkovou podobu jim dal architekt Dušan Jurkovič. Na území vyvěrá 16 kyselek a nejznámější je Vincentka. V kapličky svaté Alžběty, která je na konci kolonády, jsme zapálili svíčky při vzpomínce na „naši Marušku“ Na zpáteční cestě ještě byla zastávka na Trojáku na meteorologické stanici Maruška a krásný pohled z její věže po okolí. Na úplné zakončení tohoto výletu bylo posezení v Bystřici pod Hostýnem v cukrárně při kávě, zákusku nebo zmrzlině.

za klub seniorů Božena Pokusová

Vzpomínka

Paní Marie Foukalová patřila spolu se svým manželem Ladislavem k zakládajícím členům Klubu seniorů v Dřevohosticích. Klub byl založen v roce 2008 za podpory představitelů obce. Nabídl tak seniorům možnost setkávání se a obohacení volného času. První předsedkyní tohoto klubu byla zvolena paní Foukalová a také funkci vykonávala až do konce roku 2014. Na schůzky seniorů, které byly stanoveny na středu odpoledne, se snažila přinášet vždy něco nového. Byly to vzdělávací přednášky o homeopatii, zásadách zdravé výživy, první pomoci při poranění a také jak se bránit před podvodníky. Zdatnější senioři chodili na společné vycházky do okolí obce. Spolu s ní jsme se věnovali ručním pracím, např. háčkování, pletení košíků z pedigu, drátkování kraslic, výrobě keramiky a šperků z perliček. Pod jejím vedením jsme v r. 2009 začali zhotovovat dárky pro vítání občánků.

Paní Foukalová neustále přicházela s novými náměty. Snažila se, aby všichni v rámci svých schopností se aktivně účastnili. Její přirozená autorita jí umožňovala tuto funkci úspěšně zastávat. Paní Maruška Foukalová byla moudrá, rozvázná a přátelská. Budeme na ni všichni vzpomínat.

za Klub seniorů předsedkyně Jana Skříčková

Čtenáři Dřevohostického zpravodaje znali paní Marušku Foukalovou díky jejím zdravým receptům, které pro nás psala. Nejenom na stránkách zpravodaje nám bude Maruška chybět...

AK

Senioři z Moštěnky si dali dostaveníčko na zámku v Dřevohosticích

Zhruba stovka seniorů z obcí mikroregionu Moštěnka se v úterý 14. září sjela na zámek do Dřevohostic, kde se pro ně uskutečnilo vůbec první Senior sympozium. Na programu byly besedy, přednášky i zdravotní poradna.

Akci uspořádal dobrovolný svazek obcí mikroregionu v rámci projektu Síť pomoci Moštěnka. Ten se ve 22 obcích na Přerovsku zaměřuje na konkrétní pomoc se znalostí konkrétního prostředí lidem, kteří pomoc potřebují, i lidem, kteří pomáhat chtějí. „Jde nám rovněž o propojování již fungujících a osvědčených institucí, spolupráci se samosprávami, inovace, které mohou udělat z venkova důstojné místo pro život a vrátí nebo založí služby, jež tady chybí,“ uvedla Markéta Poláčková Kropáčková, která má v projektu na starosti koordinaci sociálních služeb.

Na programu Senior sympozia byly duchovní i zdravotní přednášky, beseda s knězem, policejní preventistkou, se starosty, prezentace neziskových organizací zaměřených na sociální oblast. Účastníci akce rovněž navštívili poradnu zdraví, kterou zajišťovala Národní síť podpory zdraví, mnozí si nechali na místě změřit tlak, cukr či cholesterol.

„Stále platí, že senioři jsou mnohem častěji oběťmi než pachatelé trestných činů. Kriminálnost na seniorech je zvláště nefér především z obecného morálního úsudku,“ zaznělo na besedě s preventistkou Lenkou Vankovou z Policie ČR. Ta varovala před jednou z metod sociálního inženýrství, takzvaného vishingu (z anglického Voice phishing), která spočívá v oklamání konkrétní oběti pomocí telefonního hovoru, kdy je cílem pachatele vylákání různých informací, jež mohou být následně zneužity.

Užitečné informace zazněly také od zástupců přerovské Charity, mobilního hospice Strom života či Choryňského kláštera. Představitelé Krajského úřadu Olomouckého kraje seznámili návštěvníky sympozia například s novým projektem zaměřeným na seniorské cestování. Se skvělým ohlasem se setkala přednáška olomoucké fyzioterapeutky Lenky Fasnerové, jež ve své praxi radí lidem všech generací, jak se pomocí cvičení zbavovat bolesti.

„Jsem moc ráda, že jsem dnes dala přednost této akci, přestože je venku tak krásně a mohla jsem pracovat na zahradě. Konečně jsem se dostala mezi lidi,“ ocenila jedna z účastníků, která přijela z obce Vlkoš.

Marie Šuláková, foto: Štefan Berec

Síť pomoci Moštěnka

Ohlédnutí za létem: Děti si o prázdninách užívaly na příměstských táborech Moštěnky

Dohromady šest příměstských táborů pro děti se i o letošních letních prázdninách uskutečnilo v obcích mikroregionu Moštěnka. S finanční pomocí mikroregionu se konaly ve Staré Vsi, Beňově, Dřevohosticích, Křtomili a dvakrát v Bochoři. O účast na nich byl enormní zájem, všechny hlásily plnou obsazenost.

Tábory podpořila MAS – Partnerství Moštěnka, o.p.s. z evropského Operačního programu Zaměstnanost. „*Chceme tímto způsobem vyjit vstříc zejména rodičům, kteří musejí chodit do zaměstnání a nemají kam děti o prázdninách umístit,*“ vysvětlila koordinátorka projektu Eliška Frydrychová s tím, že projekt se zaměřuje hlavně na rodiče dětí mladšího školního věku. Organizace se ujal školy, školky, spolky a jiné organizace.

Jaké to kde bylo?

Ve Staré Vsi se děti věnovaly výtvarnému tvoření, a to zejména v africkém duchu. Dozvěděly se o afrických zemích a poznávaly jejich zvyky a kulturu, většinu času trávily ve volné přírodě. V Beňově se kromě výtvarné tvorby také hodně sportovalo, děti chodily na výlety a navštívily zoologickou zahradu. První turnus v Bochoři se orientoval na sportovní a badatelské činnosti. Děti se seznamovaly s pravidly pobytu v přírodě, kde většinou pobývaly. Turnus provázela celotáborová hra s názvem Detektivka. Druhý turnus v Bochoři byl sportovní, jeho malí účastníci si užili celotáborovou hru Ostrov pokladů. Dřevohostický tábor se specializoval na taneční průpravu, hudební výchovu, výtvarné a rukodělné činnosti, turnus ve Křtomili zase na rozvoj výtvarných a rukodělných dovedností, děti se navíc zábavnou online formou učily základy angličtiny. Na táboře působil animátor, který zajišťoval speciální program se zaměřením na poznávání zemí světa.

Každý turnus měl kapacitu pro 25 dětí, což nebyl problém naplnit. „*Z rozpočtu projektu se dětem nakoupilo vybavení, především výtvarné a sportovní potřeby, hry, trička, věci pro pobyt v přírodě, materiál pro zdravotvědu a knihy,*“ uvedla Eliška Frydrychová. Moštěnka podpořila pořádání táborů ve stejném rozsahu i v loňském roce. Příští rok je v plánu dalších šest turnusů.

Marie Šuláková, PR manažerka

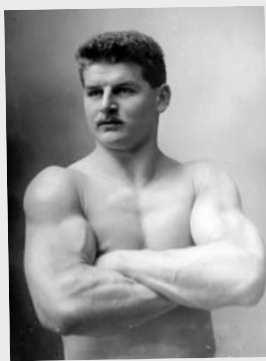
Kontakt pro další informace:

Eliška Frydrychová, tel. 731 109 352, e-mail kancelar@mostenka

Poznávací zájezd za památkami města Litovle a okolí

V pátek dne 24. září 2021 se uskutečnil zájezd Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice, zajištěný pro naše občany – za pamětihodnostmi města Litovle a okolí. V pracovní den jsme jeli mimořádně proto, že v plánu byla i exkurze do Pivovaru Litovel, jež byla dlouho dopředu zajištěna. Avšak kvůli zhoršené situaci ohledně covidu byla exkurze do pivovaru bezprostředně před zájezdem odvolána. Zklamání nám však vynahradilo velmi pěkné počasí a zajímavý program. Po příjezdu k Muzeu Litovelska náš přivítala ředitelka muzea – paní Mgr. Zdeňka Frištenská a po krátkém proslovu nás předala do péče velmi fundovaného průvodce Mgr. Roberta Najmana. Ten nás velmi zasvěceně a pomalým tempem prováděl po pamětihodnostech tohoto královského města. Město Litovel bylo založeno králem Přemyslem Otakarem

II. Je též zváno hanácké Benátky. Je totiž postaveno na šesti ramenech řeky Moravy, která protéká i pod majestátnou litovelskou radnicí z roku 1572 (je vysoká 65,4 metru) a pod celým tamním výstavným náměstím Přemysla Otakara II. Velmi cennou památkou je i jeden z nejstarších našich mostů přes řeku Moravu z roku 1592. Město bylo původně osídleno převážně obyvatelstvem německého původu, avšak koncem 19. století se ujali vedení města představitelé české menšiny. Vybudovali zde velmi prestižní novorenesanční budovu reálného gymnázia, jež je chloubou města. Je pojmenováno po svém absolventu – Janu Opletalovi, který odešel studovat lékařskou fakultu do Prahy a byl zde byl při demonstraci k výročí vzniku republiky dne 28. října 1939 těžce zraněn střelbou německých fašistů. Na následky zranění zemřel a jeho pohřeb 15. listopadu 1939 se stal opět projevem národního citění. Rozlícení fašisté dne 17. listopadu 1939 přepadli naše vysokoškolské koleje a vysoké školy a za brutálního bití a střelby vyhnali na dva tisíce našich vysokoškoláků a odvezli je do koncentračních táborů. Devět představitelů studentského hnutí zastřelili. Následovalo zatýkání mnoha našich vysokoškolských

profesorů, z nich téměř nikdo německé koncentrační tábory nepřežil.

Před budovou nově opravené tamní tělocvičny nás pozdravila bronzová socha v životní velikosti – věnovaná zdejšímu občanovi – světově známé osobnosti zápasnického sportu Gustavu Frišenskému. Po následné prohlídce velmi vkusně upravených expozic zdejšího muzea, zachycujících vývoj a atmosféru různých řemeslnických dílen, nás zaujala i výstava, jež zachycovala dobu, v níž se využívalo k výrobě ošacení vláken z kopřivy a z konopí i ze lnu. O poschodí výše nás zaujala expozice „Od mechanického hracího stroju k modernímu gramofonu“ a pak zajímavá výstava o životě Gustava Frišenského, kterou nás podrobně provedla jeho neteř – ředitelka muzea, Mgr. Zdeňka Frišenská. Její strýček – Gustav Frišenský (narodil se v roce 1879) od raného mládí vynikal velkou fyzickou silou, a proto se i za podpory svých čtyř bratrů (rovněž zápasníků) vypracoval na jednoho z nejslavnějších českých siláků – zápasníků (zvítězil v deseti tisících zápasů a zápasil celkem 36 let). Uchvacoval nejen svými výkony a svou sportovní postavou, ale i džentlmenským chováním. Mezi jeho přátele patřili i básník Petr Bezruč, světově proslulá zpěvačka Ema Destinová a mnozí herci, protože hrál i v několika filmech. Za okupace podporoval naše vlastence a byl fašisty uvězněn v koncentračním táboře Mauthausen. Ale věznění přežil. Po roce 1948 pro něj nastalo další těžké období, kdy málem přišel o všechno, o majetek, o svůj dům, který vybudoval, a jeho sláva měla být zapomenuta. Svůj poslední zápas vybojoval ve svých 72 letech. Rok před svou smrtí obdržel titul „zasloužilý mistr sportu“. Zemřel dne 4. dubna 1957 v Litovli, kde je též pohřben.

Po hodinové přestávce na oběd jsme přijeli na prohlídku zajímavých Mladečských krápníkových jeskyní, kde byly objeveny nejen krápníkové krásy, ale i mnohé archeologické nálezy a pozůstatky našich předků. Zde nás prováděla též výtečná mladá průvodkyně. Naši poslední zastávkou se pak stala prodejna tvarůžkových specialit v Lošticích, kde jsme nakoupili dobroty pro sebe i pro naše nejbližší. Naše poděkování patří všem účastníkům zájezdu za velmi pěknou atmosféru zájezdu a v neposlední řadě i skvělému řidiči, panu Stanislavu Pitnerovi, který s námi jako spolehlivý řidič jezdí už pěknou řádku let.

Na den – úterý dne 23. listopadu 2021 – byl Zdeněk Smiřický pozván, aby přednášel o osobnosti a díle našeho rodáka – barokního skladatele Josefa Schreiera pro kulturní klub „Lipka“ v Prostějově.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Obloukový most devadesátiletý

Při vjezdu do Dřevohostic od Přerova každého přivítá obloukový most přes říčku Moštěnku. Prvního října tomu bylo devadesát let, co byl zprovozněn. Od roku 1865 byl na tomto místě 66 roků dřevěný most. Kus starého mostu s nápisy ležel na půdě radnice, nyní je vystaven v zámku. V srpnu fotografoval detaily obloukového mostu

nějaký pán. Syn ho oslovil a vyprávěl mu, že mám staré fotky tohoto mostu. Ten pán byl doc. Ing. Roman Šafář, Ph.D., stavební fakulta ČVUT, katedra betonových konstrukcí a mostů v Praze. Poslal jsem mu vše, co vím o našem mostě. Také jsem

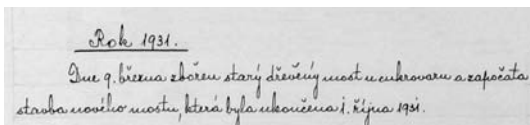
Starý most, 1920

mu poslal historické fotografie. Pan docent mi napsal toto:

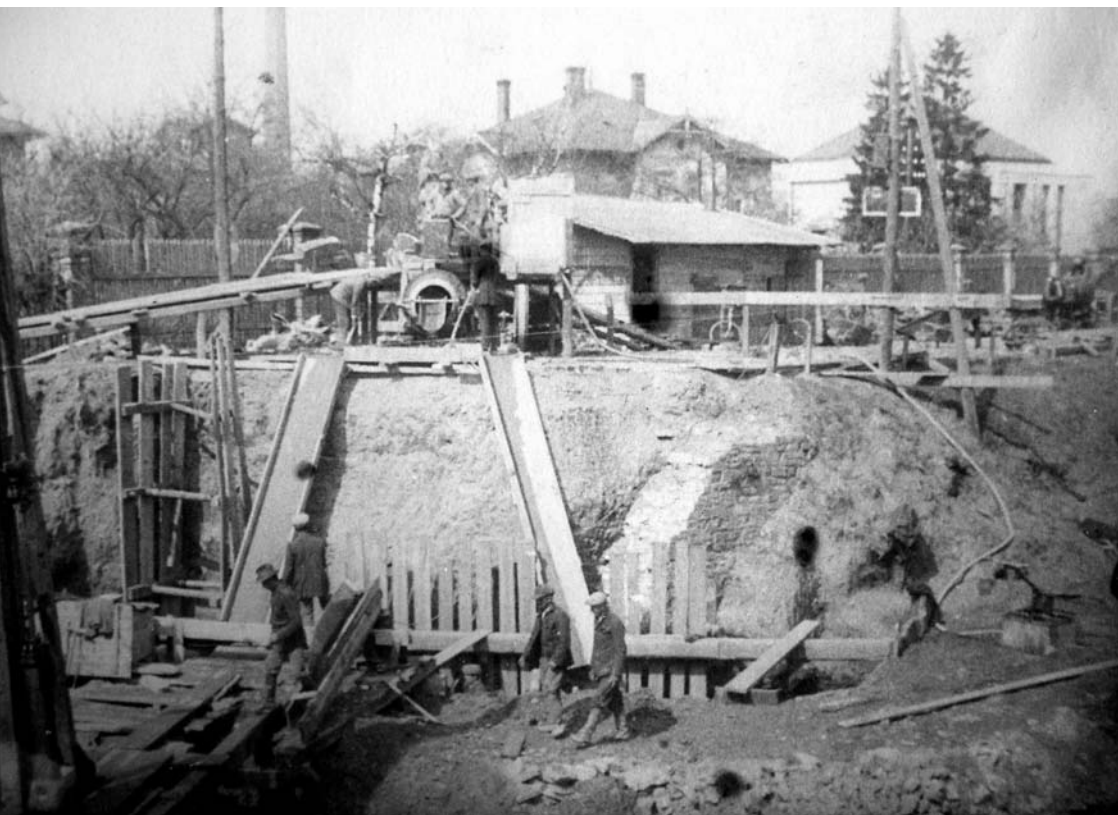
„Děkuji za zaslání informace, jsou opravdu skvělé – velice zajímavé a výborně zdokumentované. Pokud prosím souhlasíte, velice rád bych informace použil ve zprávě k úkolu, na kterém pracujeme – jedná se o přehled a hodnocení historické a konstrukční hodnoty betonových obloukových a klenutých mostů pro Ministerstvo kultury ČR. Samozřejmě bychom Vás ve zprávě uvedli. K cílům tohoto úkolu patří i doporučení, jak vybírat mosty tohoto typu k památkové

Část dubového nosného trámu mostu. Most byl postaven v roce 1865 za starosty Josefa Koryčánka a sloužil 65 let. Hlavním tesařem byl František Veselý, mistr tesařský, který byl pradědečkem kněze Cyrila Vrbíka zavražděného 22. října 2002 na faře v Dubu na Moravě. Trám je uložen v místním muzeu.

Žápis v kronice Dřevohostic. Most byl postaven za šest měsíců a tři týdny.

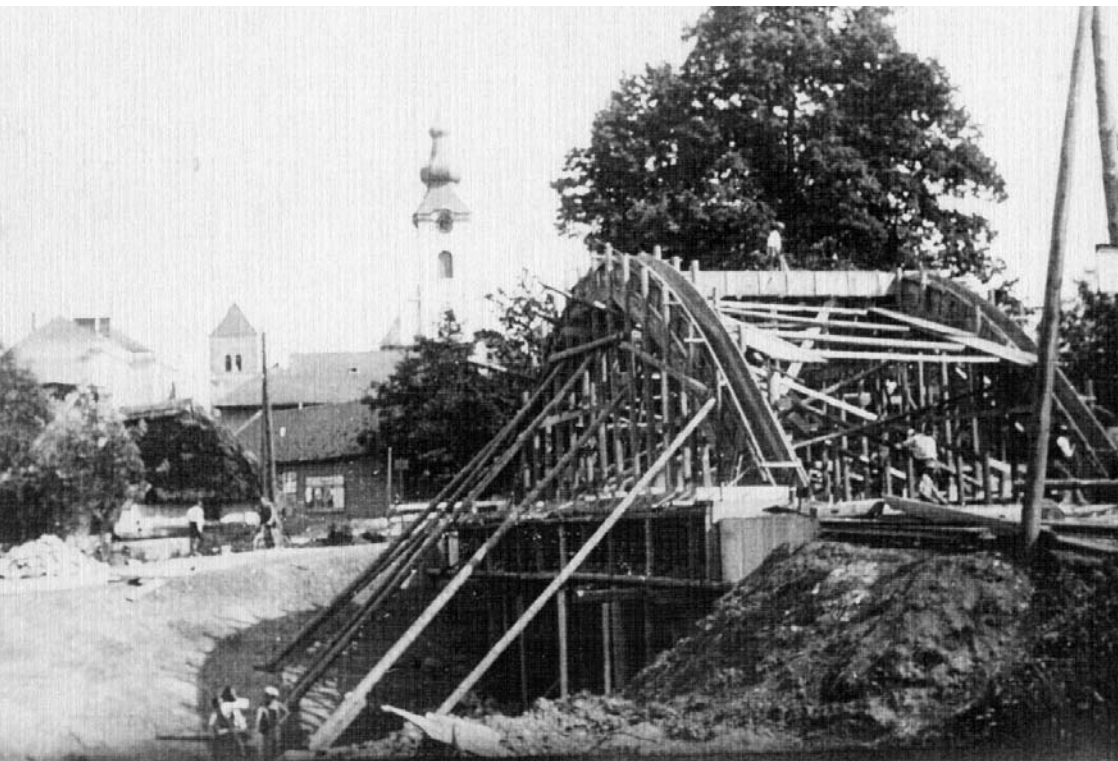

Stavba nového mostu, 1931

ochraně. Nemohu bohužel slíbit výsledek, ale určitě se o něco pokusím, protože podle mého názoru by si právě tento most památkovou ochranu a rekonstrukci zasloužil, a to hned z několika důvodů, například

- most má velice zajímavou a výborně zdokumentovanou historii – jedná se o půdorysně šikmou konstrukci, což u mostů tohoto typu není příliš časté (obvykle bývají tyto nosné konstrukce v půdorysu obdélníkové),
- most má unikátní ložiska, na kterých je nosná konstrukce uložena – v principu podobný způsob uložení (na jedné opěře neposuvná ložiska, na druhé opěře tzv. kyvné stojky) se vyskytují poměrně zřídka a navíc konkrétní technické provedení, které je na tomto mostě, jsem zatím na jiném mostě nenašel,
- most má unikátní estetické zpracování, které jsem jinde také zatím neviděl – hlavičky v místě připojení svislých závěsů k oblouku, „vlasy“ podél okrajů oblouků a závěsů“.

V prosinci roku 2019 byla v televizi reportáž o našem mostu. Zjistili, že potřebuje opravu, nebo postavit most nový. Prý v žádném případě by most nebyl obloukový. Myslím, že po opravě by most sloužil dalších sto let. Samozřejmě je potřeba občas udělat údržbu. V kronice městečka jsem našel zápis o stavbě nového mostu. „Dne 9. března 1931 zbořen starý dřevěný most u cukrovaru a započata stavba mostu, která byla ukončena 1. října 1931“. V dnešní době by takový most stavěli déle. Tenkrát

Stavba nového mostu, 1931

již měli elektrickou míchačku, lopaty a krumpáče. 8. května 1945 byla část oblouku vyhozena ustupující německou armádou. Němci byli podplaceni farářem Pospíšilem, proto byla odpálena jen malá část trhavín. Poškozený oblouk byl v červnu opraven.

František Kužel

Oprava mostu v květnu 1945

Současná podoba mostu

Začal školní rok 2021/2022

Každý rok se těšíme na léto, čas dovolené plné slunce a tepla, ale každý rok dovolená tak rychle uběhne, my odmykáme dveře do zaměstnání a nevěříme tomu, jak rychle čas běží. A běží všem stejně. I naši školce zamával na rozloučenou v úterý 31. srpna 2021 školní rok 2020/2021 a plni očekávání jsme vkročili ve středu 1. září 2021 budovy školky.

Do základní školy nastoupilo 18 „našich“ nových prvňáčků a obrázkové značky v šatně, které školáci opustili, čekaly na své nové majitele. Školka je opět naplněná do kapacity se stejným obsazením personálu jako v loňském školním roce.

Co se týká úprav, oprav a investic neprováděli jsme ve srovnání s posledními 5ti lety velké zásadní změny, či opravy. Každý rok hlásí budova školky, že ji někde něco „bolí“. Naštěstí letos nic zásadního jsme „neléčili“. Tedy se snažíme ji udržovat v pořádku, ať dětem slouží další dlouhá léta.

V tomto školním roce se opět projevila pandemie covid-19. Dvakrát jsme byli nuceni přerušit provoz. Jednou na podzim 2020 a podruhé na jaře 2021. Co přinese nový školní rok, neví dopředu nikdo, a tak jsme se snažili co nejdříve dětem zajistit mimořádné akce. Během září se dětem rozzářila očička u pohádky O Popelce. Přijel k nám loutkoherec s krásnými loutkami. A další program byl zaměřen na přírodu a její ochranu s názvem „Od záchran k chovatelství“. Třída se naplnila živými ptáčky rozličných druhů. Děti se dozvěděly, jak se pečuje o taková zvířátka, jak se mají v přírodě a jak se mohou chovat doma v kličce. Do konce viděly i páreček, který seděl na vajíčku, na zpětném projektoru zhlédly klubání malého ptáčátka z vajíčka na svět a mnoho dalších zajímavostí.

Jediné, co nám bylo líto, že ne všechny děti se mohly zúčastnit těchto mimořádných akcí. Bohužel vlna viróz přišla o měsíc dříve, než máme zkušenost z předchozích let. A nikdo nečekal, že udeří takovou silou.

Moc si přejeme, abychom mohli dále dětem připravovat

hezké dny ve školce, nemuseli jsme přerušovat provoz a byli všichni zdraví.

S přáním hezkých dnů a dobrého zdraví v novém školním roce za školku plnou lidiček na pramínku života

Ilona Zapletálková, ředitelka

Ze základní školy

Škola v číslech

1. září 2021 nastoupilo do školy 179 žáků, z toho 94 chlapců a 85 dívek. O jejich vzdělání se postará 17 učitelů, 3 vychovatelky a 3 asistenti pedagoga. Bříška budou plnit 4 pracovnice školní jídelny a o chod školy se postará 5 správních zaměstnanců. Velet tomu všemu bude 1 ředitelka a 1 zástupkyně ředitele. Kolik osobu bude ve škole, když se sejdeme úplně všichni?

Pokud vše půjde, jak má, pobudeme doma jen o prázdninách: podzimních 27. a 29. října, vánočních od 23. do 31. prosince, pololetních 4. února, jarních od 14. do 18. března a na Zelený čtvrtek 14. dubna. Všechny ostatní pracovní dny – ráno hup z postelí, děti, a do školičky!

A co nás ještě čeká? Zahradní slavnost už máme za sebou. Plánujeme taneční kurz a Podzimní ples, mikulášskou nadílku, Vánoční jarmark, školy v přírodě a další akce, které jsme v minulém roce museli odložit. S příchodem podzimních dní nás sice potrápil soplík a kašlík, ale doufáme, že tím jsme si choroby odbyli a letos nás už žádný virus nezastaví!

NK

Kdo řadí o prázdninách ve škole?

Operační program Zaměstnanost Ministerstva práce a sociálních věcí umožnil, aby naše škola již čtvrtým rokem pořádala dotované příměstské tábory v době jarních i letních prázdnin a prodloužila dobu, po kterou pečujeme o děti ve školní družině.

Obě aktivity jsou velmi vyhledávané a žádané, protože děti zaměstnaných rodičů mohou trávit část svého volného času se spolužáky smyslně a ve známém prostředí.

V minulých letech vedla tábory populární Bára Pročková s kamarádkami. Dívky nasadily vysokou latku, protože pro děti připravily vždy neobvyklejné putavý program. Štafetu po nich přebraly dvě Katky, Pechálová a Bařinová.

Letos jste odpovědně připravili už březnový tábor. V pátek před jarními prázdninami byly ovšem školy uzavřeny a děti musely zůstat doma.

O to víc jsme se těšili, že povedeme letní tábory, a chystaly pro táborníky takový program, aby je bavil, ale přitom aby se i něco nového naučili.

Co na letních příměstských táborech ve škole děti čekalo?

S prvními táborníky jsme se vypravili do Ameriky za indiány. Dodržovali jsme zásady indiánského života v přírodě, vyrobili jsme si totemy a své vlastní členky. Další týden jsme přeskakovali Z pohádky do pohádky. Upekli jsme ježibabí perníčky jako stavební materiál na chaloupku, pomohli jsme zmatenému princovi k Sněhurce, našli jsme všechny tři oříšky, vyrobili si štít Kapitána Ameriky a nakonec si zařídili na pořádné pohádkové diskotéce.

Těsně před koncem prázdnin nás čekala cesta po stopách pirátů. Každý den jsme našli kousek mapy, která nás nakonec dovedla ke korzářskému pokladu.

Tři prázdninové týdny jsme strávili na hřišti, v lese i v cukrárně. Zahráli jsme si plno her, ale také jsme stihli rozbít kolena a totálně se upatlat zmrzlinou a polevou na perníčky, což přece k létu patří. Text Planety Zombie už umíme nazpaměť vážně všichni, unavení jsme na další dva měsíce dopředu a za uchem občas ještě najdeme třpytky. Ale nebojte se, celou školu jsme si po sobě uklidili!

.....

Za všechny děti na příměstském táboře oběma vedoucím Katkám moc děkujeme. Je škoda, že projekt Zaměstnanost letos končí. Přesto uděláme vše proto, abychom mohli i příští prázdniny příměstské tábory uspořádat.

Nataša Kučerová, vaše řidičky

Školní zahrada, tam to žije

„Bude pršet – nebude pršet?“ snad nikdo před 24. zářím nesledoval předpovědi pozorněji než my ve škole. Na pátek jsme se totiž už celý rok příliš těšili, než aby nám jej právě letos déšť pokazil. Počasí ale pochopilo, že se má chovat slušně, a tak ve školní zahradě mohl úderem druhé odpoledne začít mumraj. Starší žáci soutěžili ve

sportovních disciplínách s takovým nasazením, až šel strach. Mladší si vyzkoušeli svou zručnost a šikovnost. Hupsnout přes švihadlo, pinkat míčkem na pálce nebo smotat klubíčko se někdy nepovedlo hned napoprvé, ale snaživé děti se nevzdávaly. Bonbonek přece za trochu potu stojí!

U školního plotu se začali řadit zájčci a kočičky. Kde se tam vzali? Za pomoci dospělých a starších spolužáků je vyrobily děti z I. stupně. Vystavená zvířátka ozdobila školní zahradu, kde počkala, až si je jejich tvůrci odnesou domů. Kolem cestičky také čeká dlouhá řada oranžových dýní. Ty našim dětem darovali Kuželovi, abychom měli z čeho tvořit tradiční podzimní strašidla.

Sportovní soutěže už znají své vítěze a všichni přítomní napjatě čekají, jaký program si připravili žáci jednotlivých tříd. Občerstvení ze stánku Sdružení rodičů a přátel školy i školní ovoce vykouzlilo úsměv na tváři, a tak se můžeme věnovat pásmu básniček, písniček, hudebních vystoupení, divadelních scének a tanečků. Při hádankách a znalostním kvízu se zapotili nejen žáci, ale i dospělí. „Ještě že už mám školu za se-

bou,“ zaznělo z mnohých úst, když padla záludná otázka: Kdo napsal pohádku O pejskovi a kočičce? Ne, Lada to skutečně nebyl...

Recesní cvičení devátáků nám připomnělo, že spartakiády měly něco do sebe. A nejen to. O školním projektu Spolu to dokážeme, který skamarádí prvňáčky s žáky nejvyšší třídy, možná víte. Letos se na zahradní slavnosti setkali nynější devátáci se svými tehdejšími devátáky. Jak jsem se podivila, že se ti vousatí mužové navzájem poznali.

Nad ohněm se opékají poslední špekáčky, stíny se se zapadajícím sluncem dluží a návštěvníci se loučí se školní zahradou, na níž prožili příjemné odpoledne, a já jsem všem nesmírně vděčná: všem pedagogům a našim šikovným dětem, kteří obětavě připravili zábavný program, přestože bojují s koronavirovým skluzem, pánům školníkovi a kastelánovi za přípravu technického zázemí, členům SRPD za skvělé pochoutky v bufetu a všem návštěvníkům, rodičům, prarodičům i našim věrným absolventům.

Děkujeme za milou návštěvu a někdy zase na shledanou na školní zahradě

NK

Jak to vidí školní buky

Určitě jste si povšimli velkého budování na Školní ulici. Stavební práce zasáhly i školní červené buky. Zkusili jsme se vžít do jejich pocitů.

Už šedesát let to je, co jsem byl vysazen zde před školou. Od té doby jsem pořádně vyrostl, zmohutněl, ale také zestárnul. Celá ta dlouhá léta jsem bezstarostně pozoroval žáky, jak jdou do školy, oblaka plující po obloze a poslouchal ptáky hníz-

dící v mé koruně, díky kterým jsem se všechny drby dozvěděl jako první. Ale s věkem mi trochu sil i ubylo, některé větve usychaly..." Jak mě trápí, že s tím nemůžu sám nic dělat, ba ani si nemohu zavolat o pomoc.

Když jednoho krásného dne zastavilo před školou auto a z něj vyskákali chlapi v pracovním a s pilami v rukou, zaradoval jsem se, že mi jdou aspoň trochu odlehčit. Vzápětí mě však polilo horko. Co když budou kácat! Co když si mě vyhlédli na nábytek, nebo mnou nedej bože touží zatopit v kamnech!

Nervózně jsem otrhával lístky: Skácí? Neskácí? Skácí? Neskácí? A chlapi se už drápou do mé koruny a dolů s praskotem padají první větve, Nejenom ty suché... Tak je tedy rozhodnuto: Nejraději bych ty dřevorubce setřásl, ale jsem jenom strom, ubohý, bezmocný strom, neschopný pohybu... Ale pozor, chlapi slézají, uklízejí nářadí, odřezané větve vrší na jednu hromadu a za chvíli jsou pryč. Rozpřáhl jsem znovu svou korunu do široka. „Uf! A děkuju!“

Michal Kuba

Hezky spokojeně jsme si rostly před školou. Potom, co jsme se zbavily otravných smrků, které se nám cpaly do větví, nás nikdo nerušil. Koho by napadlo, že najednou budou chtít lidé předělávat zrovna chodníky a silnici? A že prý jim překážíme v práci!

O pár dní později naběhli chlapi s rukama plnými špičatých a ostrých předmětů. Netuším, co si o nich mám myslet. Snad můj život nekončí!

Cítím, jak mě někdo tahá za vlasy. Přece nechci být dohola! Korunu mám čím dál lehčí a moje větve, které se krčily a tísnily, se najednou mají kam narovnat. Trvalo pěkných pár hodin to odlehčování, ale teď se cítím naprosto skvěle. Jako po kúře v kosmetickém salonu.

Dominika Kopečná

Dětský smích v Rajnochovicích

Konečně, konečně je zase slyšet dětský smích, praskání ohně, zvuk píšťalky a sem tam i zvuk kytary z táborové základny pionýrské skupiny z Dřevohostic v Rajnochovicích.

Jelikož jsme na to kvůli roční pauze měli dost času, tak jsme se na děti pořádně připravili. Letos jich bylo krásných 46.

Letos jsme slavili nejen to, že konečně zase můžeme mít tábor, ale i krásné výročí naší táborové základny, a to 35 let. To už je úctyhodný věk pro táborovou základnu. Oslavili jsme to s grácií a jak se sluší a patří. Letos jsme totiž vstoupili do projektu, který byl kvůli koronavirové době vyhlášený. Jednalo se o projekt MŠMT a České rady dětí a mládeže – Letní kempy. Díky tomuto projektu jsme dostali krásné finanční dotace a mohli jsme dětem dopřát jen to nejlepší. Náš letní kemp trval celých slunných 6 dní – samozřejmě s pár kapkami deště. Dále jsme pokračovali naším tradičním táborem v délce 13 dní.

Jako narozeninový dárek dostala naše základna novou ochrannou síť. Je to celkem 36 m zelené nádhery, která zabráňuje padání míčů ze srázu do močálů. Jelikož se jednalo o velmi nákladnou položku, musíme zde poděkovat právě dřevohostickému panu starostovi, který nám poskytnutím dotace dopomohl k zakoupení takto hodnotného daru. Navíc se za námi přijeli během tábora podívat i oba zástupci obce a dovezli dětem pomeranče a banány. V této době je každý vitamín vítán.

Díky dotacím z Letního kempu jsme mohli pro děti nakoupit opravdu nádherné ceny, které vyhrávaly v různých soutěžích a každodenních luštěnkách. Programovou skříň jsme obohatili o spoustu nových společenských her a trochu jsme vybavili novou kuchyň, kterou jsme si během roku opravdu krásně vyladili. Na základě požadavků hygieny bylo nutné provést menší úpravy. Díky kamarádům z vesnice dostali vedoucí a instruktoři novou WC místnost a kuchaři a zdravotník se podělili o tu starou a jednoduše má každý tu svou. Museli jsme dokoupit mnoho, mnoho kanistrů na pitnou vodu. Na základě nařízení je totiž nutné používat pitnou vodu téměř (vlastně) na vše. Pitná voda se totiž používá na umytí rukou po WC, na umývání nádobí dětmi, na umývání velkého nádobí v kuchyni atd. No, a hlavně musí být vše tekoucí, proto díky našim šikovným kutilům Radkovi a Pavlovi, kteří kohoutky při-

montovali, kam to jenom šlo, jsme byli kontrolou z hygieny dokonce pochváleni za vzornost. Dezinfekcí se také nesmělo šetřit, kdyby to šlo, pili bychom ji po litrech.

Už před odjezdem na tábor bylo nutné doložit tzv. T.O.N – Test, Očkování, Nemoc. Zdravotnice Lenka vytřela každému ne zrak, ale nosní díрку. Tentokrát slovo z jejich úst „NEGATIVNÍ“ bylo pro nás pozitivní. A mohlo se vyjet. Asi jen s hodinovým zpožděním přijíždíme na Sochovou a přivážíme s sebou 46 budoucích táborníků. Na to, jak mají velké kufry a to množství tašek, se časem ukázalo, že spodní prádlo a náhradní tepláky nebyly zrovna hlavní výbavou našich táborníků.

Celotáborová hra, kterou si dospěláci pro děti připravili, se nesla v retro stylu. Zazpomínali jsme na 80. a 90. léta. Zahráli jsme si kuličky, spoustu jiných pohybových her a spoustu televizních retro her – Kolotoč, AZ kvíz a jiné. Stejně jako tehdy i nyní byla čest zacvičit si na spartakiádě a všichni jsme si to opravdu užili a i rodičům při návratu domů sestavu představili – tleskání se ozývalo na celou ves.

Opravdu velké a zaslouže-

né dík patří všem dospělákům, vedoucím, kuchařům, zdravotníkům, hospodářce, hlavnímu vedoucímu a hlavně dětem. Všichni jako jeden tým jsme celých 13 dní fungovali jako jedna velká parta a právě díky tomu to mělo grády a užili jsme si to do posledního dne. Snad příští rok, v tento čas, tam budem zas. Budeme se těšit.

Hanička Čížková (za celý tým táborové partyje), vedoucí PS Dřevohostice

Vzpomínky pamětníka

Ano, ač se to zdá neuvěřitelné, letos je to opravdu již 35 let, kdy během dvou měsíců roku 1986 sehnala tehdejší vedoucí PS Liba Dopitová plácek, peníze, materiál, několik párů ochotných rukou a mohlo se začít se stavbou. „Vrchní architekt“ Stan- da Černý nakreslil pláněk jídelny a kuchyně na pytlík od mouky, my ostatní jsme se chopili kladívek a hřebíků a tloukli a tloukli a tloukli...

Během dvou víkendů byla hrubá stavba hotová a spolu s novými celtami, podsa- dami, spacáky, dekami a polštářky připravena přivítat první dětské rekreanty. Kromě nás, členů Pionýra, má na zrodu této základny nezapomenutelný podíl pan Antonín Obdržálek, který už bohužel není mezi námi. Svou motorovou pilou HOMELITKOU velmi urychlil opracování trámů a desek. Další velký díl patří dalšímu Antonínovi – haj- němu Zabloudilovi, který tuto naši nádhernou louku (tehdy v soukromém vlastnictví pana Marečka) pro nás objevil a pak dlouhá léta při návštěvě tábora udivoval všechny malé i velké táborníky perfektní znalostí místní přírody a bavit svou nenapodobit- elnou mysliveckou latinou. A tou poslední „matkou zakladatelkou“ byla naše kama- rádkka Mirka Nesvadbová.

V roce 1987 k jídelně přibyla další budova, sklad nářadí později nazvaný Rabuša. No a v květnu 1994 jsme pracně, nicméně s nadšením a rychle rozebrali v Lipové a poté postavili v Rajnochovicích naši nejmladší budovu – Toníka, pojmenovanou na počest dvěma výše uvedeným.

Na samotný závěr bych chtěl připomenout, že těch téměř 6 000 m² je od roku 1993 majetkem naší pionýrské skupiny, protože jsme louku od pana Marečka odkoupili.

Jarda Dopita, jeden ze zakladatelů

Vzpomínky současníka

Když jsem asi před dvaceti lety dostala možnost jet na letní pionýrský tábor na Sochové, nemohla jsem se dočkat. Neustále jsem běhala za mamkou a ptala se „kdy už budou prázdniny“?. Každé malé dítě se těší, že o prázdninách uvidí moře a jak se bude potápět a pozorovat rybičky. Kdežto já, já jsem se vždy těšila na tábor na Sochové. Každá malá holka má staršího brácha jako vzor, můj brácha jezdil na tento tábor a já jsem tam samozřejmě "musela" taky.

Později sice již působil jako můj vedoucí a byla to někdy otrava, ale na táboře jsem si našla spoustu kamarádů a hlavně kamarádek, se kterými jsme mohli pokecat o radostech i problémech našeho věku. Na táboře na Sochové mě vždycky čekala spousta her, zábavy a hlavně kamarádů. Nejdříve jsem hry brala jako zábavu a později jsem se dokonce snažila překonat rekordy jiných, starších táborníků. Překonat ale vlastního bratra byl někdy nadlidský výkon. Vedoucí a instruktoři a vlastně všichni dospěláci vždy udělali i z nudného běhu velkou zábavu. Soutěžili jsme někdy jen tak, pro zábavu, jindy šlo o body a taky o diplomy, ale vždycky jsme si to maximálně všichni užívali.

To, že píšu o minulosti, neznamená, že je to všechno dávno pryč. Nyní již jezdím na tábory jako vedoucí a stále se nic nezměnilo na tom, že tam jezdím za zábavou a za kamarády. Vždy, když jeden tábor končí, hned se těším na další. Víím, že vždycky ten další bude. I děti, které s námi jezdí, nám to dokazují tím, že už také říkají: „?Příští rok, v tento čas, jsme tam zas“. Je to naše motto, které již plníme už více než 35 let a hodláme v tom pokračovat. S oblibou říkám, že tábor na Sochové mě vychoval takovou, jaká jsem. Ráda bych to tomuto táboru vrátila, a proto ve spolupráci s hlavním vedoucím, hospodářem, kuchařkami, zdravuškou, oddílovými vedoucími a instruktory každoročně připravujeme pro děti nový a nový program. Tábor má již více než pětaticetletou tradici v nejruznějších celotáborových hrách, které jsou pro děti vždy milým překvapením, a mě strašně baví se na přípravě těchto CETEHŮ podílet.

Na Sochovou jsem jezdila spolu se sourozenci a i všichni ostatní byli jako moje rodina. Doufám, že rovněž moje děti si toto místo zamilují a vždy to budou cítit stejně jako já.

Nezapomeňte tedy, že příští rok, ve stejný čas, jsme tam zas.

Hanička Čížková, vedoucí PS

Zvonička svatého Kryštofa byla opět poctěna návštěvou cyklistů z Dřevohosticka

Cyklisté z Dřevohostic, Turovic, Prusinovic i z dalších míst si nenechali opět ujít pravidelnou každoroční účast na Cyklopouti na Rusavu. Průběžně se zastavilo a projelo kolem 40 cyklistů. Focení části účastníků probíhá po zdravotních organizátorů vždy po 14té hodině a asi po 2 hodinách se sejdeme v hostinci Na Špici, kde se nápad o cyklopouti vlastně zrodil.

Cyklisté ještě letos chystají listopadový Poslední švih (cíl zatím nebyl určen) a možná také na závěr sezony 2021 i zábavný večírek. Sledujte nástěnku Na Špici.

Ladislav Sigmund

Sraz dětí z ulice Lány

V loňském roce se poprvé po letech uskutečnilo setkání s kamarády, se kterými jsme trávili dětství na ulici Lány, jak celoročně, tak i o prázdninách. Potkat se s dávnými přáteli se většině líbilo, proto jsme se domluvili, že si sraz po roce zopakujeme.

Rok se s rokem sešel a sraz se uskutečnil znovu. Tentokrát byl počet lidí, kteří se dostavili, nižší, ale přes to nebo právě proto, jsme se hodně dobře bavili. Sraz se konal v užším kruhu v hasičárně. I prostředí se všem líbilo, protože naši hasiči mají základnu pěkně udržovanou a je tam i hodně místa, proto nám to vyhovovalo. Počasí

Horní řada zleva: Jiří Zbíral, Eliška Skalková (Mikešová), Hana Tanečková (Filipová), Marie Stiskálková (Krejčí), Miroslav Haubelt, Jana Smékalová (Haubeltová), Pavel Mlčák, Alena Toračová (Krejčí), Olga Plachá (Dvorská), Miroslava Perutková (Dvorská), Antonín Stojan. Dolní řada zleva: Eva Škrabanová (Nesvadbová), Lenka Machálková (Hýblová), Stanislav Čížek, Jitka Čížková (Nesvadbová), Jana Fuksová (Světlíková)

nám také bylo nakloněné a tak jsme většinu času seděli venku na lavičkách za hasičárnou. Stále jsme si měli co povídat a ani nám nepřišlo, že začíná být chladněji. Po setmění jsme se přesunuli dovnitř a pokračovali v družném vyprávění až do pozdních nočních hodin.

Menší počet přátel se sešel z různých důvodů. Někteří měli již svůj soukromý program, někomu v setkání zabránila nemoc. Přibýlo také pár lidiček, na které jsme loni trochu pozapomněli, tímto se jim omlouváme.

Jestli se setkáme i příští rok nebo si dáme trošku oddych a sejdeme se později, to záleží na domluvě. Myslíme, že některé to bude mrzet, že se s námi neviděli a příštím rokem si sešlost zopakujeme, ale nebudeme předbíhat a uvidíme také, jak se vyvine situace, která nás stále ovlivňuje.

Věříme, že letos byli opět všichni spokojeni a brzy si sedánek zopakujeme. Již teď se na všechny těšíme.

Alena Toračová (Krejčí), Marie Stiskálková (Krejčí)

TADOMI, bude mi smutno...

Nevěřila bych, že takový článek, jako tento, budu jednou psát. Jelikož momentálně je pro mne na prvním místě má rodina, a tak můj volný čas nechávám zcela jen a jen pro ně, budu muset dát Tadomi PAUZU. Jak dlouhá bude, a zda už nebude natrvalo, se uvidí. Tadomi jsem totiž svůj veškerý volný čas vždy obětovala s nesku-

tečným nadšením. A protože chci dělat vše na co nejvíc procent, tak teď vím, že by to nešlo. K mému rozhodnutí přispěla určitě i situace kolem covidu, kdy bylo vše zakázané, nebyly soutěže, vystoupení, atd.

A jelikož není, kdo by to převzal, právě kvůli tomu velkému závazku, ubírání si ze svého volného času a kolikrát i odříkání si jsem bohužel nucena Tadomi momentálně pozastavit.

ete

Je mi to líto i skrz to, že se neustále hlásí nové holčičky z jiných měst a vesnic z okolí. Je to pro mne pocta, že o Tadammi je takový zájem. Bylo to NÁDHERNÝCH 10 let, budu vzpomínat a dojímat se u fotek a videí často.

Rodičům moc děkuji za důvěru, když jste mi svěřovali vaše děti, a také za pomoc, když byla potřeba, podporu, respekt... Pavlíno (Pavčina Albertová), tobě strašně moc děkuji za velkou pomoc!

Díky moje milované Tadammi, díky všem!!!

A třeba brzy...

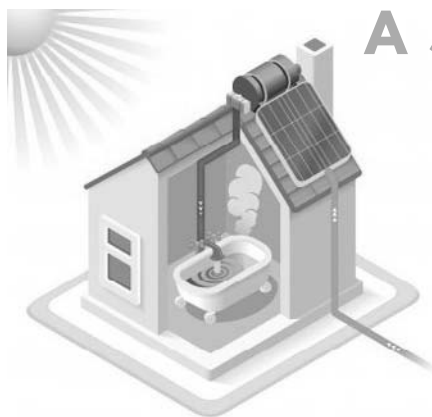
Lucie Kuželová

Starosta děkuje

- paní Elišce Novosadové a paní Evě Dostálové za dlouholeté vykonávání funkce předsedících u Okresního soudu v Přerově

SOLÁRNÍ KOLEKTORY A SVĚTLA

Ekologické a levné řešení,
jak maximálně snížit Vaše
náklady za teplo, teplou
vodu a světlo. Česká firma
VOBMAT.

NEJČASTĚJŠÍ VYUŽITÍ SOLÁRNÍCH KOLEKTORŮ:

napojení do domu

venkovní sprcha

ohřev bazénu

SOLÁRNÍ KOLEKTOR

- 1** Pracuje samostatně nebo lze zapojit do stávajícího řešení.
- 2** Jednoduchá montáž, údržba i provoz.

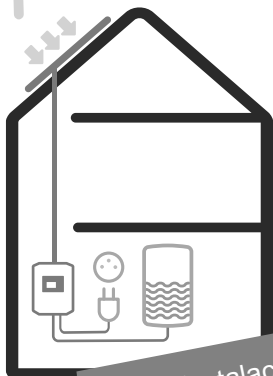
SOLÁRNÍ SVĚTLO

- 1** Nevyžadují elektřinu, fungují plně na solární energii.
- 2** Odolné vůči vlhku, dešti, sněhu i silným bouřím.

SOLAR KERBEROS

FOTOVOLTAICKÝ OHŘEV VODY

Typická instalace
do 60.000 Kč
při započtení dotace*

Solární ohřev vody nové generace

- Ušetříte až 75% nákladů na ohřev vody
- Návratnost do 6 let
- Nulové provozní náklady
- Instalace během jednoho dne
- Bez smlouvy s distributorem
- Funguje s libovolným bojlerem
- Vyvinuto i vyrobeno ve Valašském Meziříčí

tel: 724 866 943
www.solar-kerberos.cz

*dotaci **nová** **zelená** **úsporám** 45.000 Kč vyřídíme za vás

Připomínáme všem pořadatelům kulturních a sportovních akcí,

že platí **Obecně závazná vyhláška č. 1/2016 o stanovení podmínek pro pořádání veřejnosti přístupných sportovních a kulturních akcí**. Vyhlášku i formulář, který je potřebný k ohlášení akce, najdete na www.drevohostice.cz → Samospráva → Vyhlášky, směrnice, nebo si formulář můžete vyzvednout na radnici. Vyplněný formulář vždy před konáním akce doručte na úřad městyse.

Aktuality z webových stránek si můžete nechat posílat na vaši e-mailovou adresu

Od začátku dubna má městys Dřevohostice nové webové stránky. Hned na titulní stránce jsou zveřejňována nejdůležitější oznámení a aktuality. Všechny aktuální a důležité zprávy si můžete nechat posílat na vaši e-mailovou adresu – formulář pro registraci najdete v dolní části stránky, kde vyplníte váš e-mail a ověřovací kód a následně dáte souhlas se zpracováním osobních údajů, potom je ještě potřeba účet aktivovat pomocí e-mailu, který přijde během pár minut na e-mailovou adresu zadanou při registraci.

Dodržujte prosím i nadále opatření proti šíření Covid-19

Vedení obce stále sleduje epidemiologickou situaci. S nástupem podzimu se i v našem městečku zvyšuje počet případů Covid-19, částečně byl již omezen provoz MŠ. Žádáme občany, aby se zvýšenou pozorností dbali o své zdraví i o zdraví osob ve svém nejbližším okolí, aby důsledněji používali ochranu dýchacích cest ve společných prostorách a dodržovali přiměřené rozestupy při kontaktu s dalšími osobami.

Děkujeme za ohleduplnost.

Petr Dostál

Noví občané Dřevohostic a okolí

V neděli 19. 9. 2021 se uskutečnilo v tomto roce druhé vítání nových občánků z okolních obcí a jednoho občánka z Dřevohostic. V obřadní síni zámku v Dřevohosticích jsme z celkového počtu 17 pozvaných dětí přivítali celkem 14 nových občánků z obcí Lipová, Křtomil, Turovice, Radkovy, Radkova Lhota, Nahošovice a městyse Dřevohostice.

Byli to tito noví občánci:

Marek Stromšík z Lipové
Metoděj Málik z Lipové
Štěpán Janečka z Lipové
Oliver Srubek z Lipové
Dominik Jakubec z Křtomile
Viktorie Kozáková z Křtomile
Matyáš Nesvadba z Turovic
Vojtěch Kuba z Turovic
Aneta Kučerková z Turovic
Jindřich Macík z Turovic
Tereza Jemelková z Radkov
Tomáš Balga z Radkovy Lhoty
Alan Michael Robinson z Dřevohostic
Melánie Cagášková z Nahošovic

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození děťátka a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Do konce roku plánujeme uskutečnit ještě minimálně jedno vítání občánků, a to především dětí z Dřevohostic.

Libuše Kroutilová

Vítání občánků v neděli 19. 9. 2021

Významné životní jubileum

si v měsících listopadu, prosinci 2021 a lednu 2022
připomenou tito naši spoluobčané:

92 let
Bohumil Ondrušek

90 let
Božena Večeřová
Bohumila Čechová

89 let
Emilie Svršková
Dagmar Kolíbalová

88 let
Milada Študentová
Milán Plhák
Věra Vlachová

87 let
Stanislav Pokorný
František Pokorný

86 let
Ludmila Seidlová

85 let
Marie Mikešová

84 let
Anna Nováková
Jarmila Nedbalová

83 let
Anna Josieková

82 let
Anna Pokorná
Alena Plháková

81 let
Marie Krejčí
Jarmila Svobodová
Stanislava Janečková
Josef Hyánek
Jaroslav Stoklásek
Jaroslav Čech

80 let
Jiří Jelínek
Milada Obručníková
Karel Šrámek

75 let
Vladimír Fuksa
Josef Říha
Karel Krutil
Oldřiška Nemcová

70 let
Zdeněk Grňa
Josef Zmeškal
Hana Sedlářová

65 let
Jiří Houda
Stanislav Novák
Štěpán Habčák
Vladimír Zbírál
Dagmar Sohlichová
Miroslav Haubelt
Antonín Vybíral
Zdeněk Krutil

60 let
Jozef Kopal
Miroslava Hrdinová
Ladislava Slawiková
Jana Dvořáčková

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Richard Andrýs Anežka Pávková Meda Čecháková Sofie Vlachová
Adriana Tiefenbachová Jonáš Minařík Jakub Röss Samuel Štaffen
Matyáš Lapáček Vilém Moráček

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dítětko a přejeme mu i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Jindřiška Pokorná Marie Foukalová Emil Čeleda
Zdeněk Horák Vladimír Orel

*Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

Vánoční kulturní kalendář

Dřevohostice 2021

- 4. 12. Vánoční jarmark na zámku
s programem
- 5. 12. Mikulášská nadílka a otevření Velkého
dřevohostického betléma
- 8. 12. Česko zpívá koledy
na Náměstí u betléma - 18.00 hod
- 10. 12. Vánoční jarmark před školou
- 19. 12. Vánoční koncert - Arrhythmia
v sokolovně
- 24. 12. Rozdávání Betlémského světla na Náměstí
u betléma a koledy s Fčelkou
- 27. 12. Koncert kapely Good Work - gospel
v kostele sv. Havla
- 31. 12. Silvestrovská vycházka
do dřevohostického lesa

